

Београд, _____ (датум)

**ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА
ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I - ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду донело је Одлуку о образовању Комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је кандидаткиња Лејла Зејниловић, МА, пријавила под насловом *Експоненти модалности у правном дискурсу*.

2. Састав Комисије

- 1) др Ивана Трбојевић Милошевић, доцент, ужа научна област Англистика, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за англистику.
- 2) др Катарина Расулић, доцент, ужа научна област Англистика, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за англистику.
- 3) др Светлана Стојић, доцент, Филозофски факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Енглески језик

II - БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Кандидаткиња Лејла Зејниловић, МА, дипломирала је на Одсеку за енглески језик и књижевност Филозофског факултета у Никшићу јула 2007 и добила звање професор енглеског језика и књижевности. Одмах по дипломирању, почела је да ради на Факултету за стране језике Универзитета 'Медитеран' у Подгорици, Црна Гора, где је и данас запослена и изводи наставу из предмета Синтакса енглеског језика, Пословни енглески језик и Дескриптивна граматика енглеског језика. На Филолошком факултету Универзитета у Београду је у јануару 2010.године одбранила мастер рад под насловом *Nominalization and Predicate Decomposition in Legal Texts in English and Montenegrin*, под руководством др Иване Трбојевић Милошевић, а у априлу 2011. је одбранила магистарски рад под насловом *Преводни еквиваленти у текстовима заштите људских права и слобода* на Институту за стране језике Универзитета Црне Горе под руководством др Весне Булатовић. Од 2010.године уписана је на програм докторских студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је положила све предвиђене испите са изузетним успехом и стекла право на пријаву теме за израду докторске дисертације.

III - БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

(2010) Специфичности превођења пресуда Европског суда за људска права. Зборник радова, Друга конференција ДПЛЦГ-а „Ми о језику, језик о нама”, Подгорица: Институт за стране језике. 179- 191.

(2011) Превођење правних текстова- теорија и пракса. Proceedings, 4th International Conference of the Institute of Foreign Languages (ICIFL4), “Translation and Interpreting as Intercultural Mediation”. Podgorica: Institut za strane jezike .

(2013) Conceptual Metaphors in Montenegrin Political Discourse. Proceedings of the International Conference on English Language and Literary Studies. Banja Luka. Filološki fakultet. (у штампи)

IV - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да кандидаткиња Лејла Зејниловић, МА, испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ивана Трбојевић Милошевић (доцент) Филолошког факултета у Београду, Катедра за англистику.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

(2004) *Модалност, суд, исказ*: Изражавање епистемичке модалности у енглеском и српском језику. Филолошки факултет Универзитета у Београду. Београд. Бр.стр.185

(2004) Epistemic Modality and Conditionals in English and Serbian: A Contrastive Approach u *English Modality in Perspective: Genre Analysis and Contrastive Studies*, R. Facchinetti and F. Palmer (eds.). Peter Lang, Europäischer Verlag der Wissenschaften. 191-204.

(2004) Нефактивни глаголи као епистемички модализатори пропозиције у *Лингвистичке анализе*, Зборник радова у част 25 година ИСЈ, С.Перовић иВ.Булатовић (ур.), Подгорица. 203-214.

(2006) Speech Act Conditionals in English and Serbian: Avoiding Rudeness or Being Polite. У Расулић К.и И.Трбојевић-Милошевић (ур.): English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations ELLSII75. Volume I. Филолошки факултет. Београд. 225-233.

(2008) Grammar Can Hurt: A Contrastive View of English and Serbian Imperatives. ELLSSAC Proceedings . Volume I. Филолошки факултет. Београд. 103 -114.

(2009) Some Contrasts in Politeness Structure of English and Serbian. In Kuzniak M. and B. Rozwadowska (eds) : PASE Papers 2008: Studies in Language and Methodology of Teaching Foreign Languages. Oficyna Wydawnicza ATUT. Wroclaw. 177 – 184.

(2011) E-Mailing and Politeness. BIBLID: 0015-1807, 38 (2011) ‘1 (pp 53-61) UDC 004.773.3:316.77 у Буњак, П. (ур.) Филолошки преглед. Часопис за страну филологију XXXVIII 2011

(2012) Modal Hedges in Para-Pharmaceutical Product Instructions: Some examples from English and Serbian. BIBLID: (2011) *У Revista de Lenguas para Fines Específicos, Volumen 18, Special Issue: Modality in scientific and technical discourse*. Universidad Las Palmas de Gran Canaria. 13-22.

Комисија сматра да др Ивана Трбојевић Милошевић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације из области англистике, семантике модалности, прагматике и контрастивне лингвистике.

VI - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Формулација наслова тезе : *Експоненти модалности у правном дискурсу*
Комисија закључује да радни назив тезе треба преформулисати у *Лексикализовани и граматикализовани експоненти модалности у правном дискурсу енглеског и српског језика*

2. Предмет истраживања
У последње две деценије однос између језика и права све више заокупља пажњу истраживача, који овој проблематици најчешће прилазе из угла анализе дискурса и жанра, форензичке лингвистике и модалности (Batia: 1993; Kurzon: 1986; Gibons: 2003; Goti:2001). Када је реч о модалности, која представља предмет овог истраживања, највећи број радова посвећен је проучавању употребе модалних глагола у прескриптивним правним текстовима (Williams: 2007; Foley: 2001). Стога ће ова дисертација бити усмерена ка анализи модалности у дескриптивним правним текстовима.

У оквиру теорије права, могуће је разликовати три групе правних текстова у зависности од њихових комуникативних функција. Првој групи припадају закони, прописи, законици, уговори, споразуми и конвенције, односно текстови са доминантном прескриптивном функцијом, док другу

групу чине хибридни облици- судске пресуде, тужбе, захтеви, петиције и сл., који имају карактеристике дескриптивних и прескриптивних правних текстова. У трећу групу се убрајају текстови са дескриптивном функцијом, као што су правна мишљења, чланци, уџбеници, итд. (Шарчевић: 2000: 11).

Истраживање које предлаже кандидаткиња се заснива на текстовима чија је доминантна комуникативна функција дескриптивног карактера. Другим речима, анализа ће бити обављена на корпусу који обухвата оригиналне и преведене текстове сажетака пресуда Европског суда за људска права, који чине садржај Правног билтена. Сажетци пресуда, који чине грађу корпуса, састоје се од три дела: а) Основне чињенице (део који садржи излагање о чињеницама, изјаву о повредама Конвенције, о самом предмету представке, као и излагање о одлукама донесеним на националном нивоу); б) Одлука Суда (аргументативни део текста који садржи излагање о поступку, правно образложење- разлози за доношење пресуде и начин закључивања при њеном доношењу, и изрицању пресуде; ц) Коментар- преглед случаја о коме се одлучивало. Имајући у виду елементе који чине саму окосницу правног образложења-најобимнијег и најважнијег дела пресуде, у овом истраживању је циљ да се у одређеном функционалном регистру препознају, поброје и одреде семантички домен лексичких и граматичких средстава која би, по нашем мишљењу, припадала подсистему епистемичких судова и евиденцијала.

Руководећи се ставом да су "питања у вези са модалношћу од централног значаја за анализу дискурса језика струке, с обзиром да употреба различитих елемената често сигнализира обележја типична за одређени тип текста, и обично представља једну од карактеристичних конвенција на којима се заснива одређена врста жанра" (Готи и Досена: 2001), у овом раду се анализира језик пресуда са циљем идентификације дистинктивних обележја жанра на лексичко- синтаксичком нивоу, и испитивања могућности њиховог тумачења као експонената модалних значења.

На основу типологија које предлажу Алкарас и Хјуз (2002), лексичке јединице које се јављају у правним текстовима је могуће разликовати у односу на то: а) да ли се речи и изрази могу одредити као искључиво правни термини, тј. да ли је могућа њихова употреба ван правног контекста; б) да ли је дошло до проширења значења речи и израза услед њихове употребе у одређеним правним контекстима; в) да ли речи и изрази припадају савакодневном језику, а њихова правна употреба не подразумева проширивање или сужавање значења. Када је реч о судским пресудама, поменути аутори наводе да се дистинктивна обележја ове врсте правних тестова читавају у глаголским лексемама које се користе приликом изрицања пресуда.

У том смислу, кандидаткиња ће у овом раду анализирати глаголске лексеме попут *consider, believe, find, hold, conclude, doubt, observe, claim* и сл., аналитичке и предлошке конструкције као што су *take the view, in the Court's view, for the Court, on suspicion*, које аутор сажетака користи да изрази налаз, мишљење и коначан став Суда. Такође, поред наведених лексикализованих средстава, наша анализа ће обухватити модалне придеве, прилоге и именице, као и модалне глаголе и полумодале.

Иако ће највећи део истраживања бити посвећен експонентима епистемичке модалности, средства за изражавање неепистемичке модалности такође ће бити узета у посматрање, будући да се полази од хипотезе да ће анализа корпуса указити на присуство одређеног броја лексичко-граматичких средстава која енкодирају значења основних правних појмова обавезе, дозволе, забране и сл. Истовремено, реч је појмовима преко којих одређени аутори дефинишу појам деонтичке модалности.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом

сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања
Кандидаткиња је приложила прелиминарну радну библиографију од 53 библиографске јединица релевантних за истраживање које овде наводимо:
1. Aikhenvald, A. 2004. Evidentiality. Oxford: Oxford University Press
 2. Alcaraz, E. & Hughes, B. 2002. Legal Translation Explained, Manchester: St. Jerome Publishing
 3. Bhatia, V.K. 1983. Simplification v. Easification – The Case of Legal Texts. Applied Linguistics 4 1, 42-54.
 4. Bhatia, V.K. 1993. Analysing Genre: Language Use in Professional Setting. London and New York: Longman
 5. Brandt, P. A. 2004. Evidentiality and Enunciation. A Cognitive and Semiotic Approach. In Perspectives on Evidentiality and Modality, Juana. Marín Arrese(ed.), 3–10. Madrid: Editorial Complutense
 6. Bybee, J., Perkins, R. and W. Pagliuca. 1994. The Evolution of Grammar: Tense, Aspect and Modality in the languages of the World. Chicago and London: The University of Chicago Press
 7. Celle. A. 2009. Heresay adverbs and modality. In Modality in English- Theory and Description, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 269- 295. Berlin: Mouton de Gruyter
 8. Chafe, W. 1986. Evidentiality in English conversation and academic writing. In Evidentiality: The Linguistic Coding of Epistemology, Wallace Chafe and Johanna Nichols (eds.), 261–72. New York: Ablex
 9. Chapman, S. 2000. Philosophy for linguists. London: Routledge
 10. Charnock, R. 2009. When may means must: deontic modality in English statute construction. In Modality in English- Theory and Description, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 177- 199. Berlin: Mouton de Gruyter
 11. Chroma, M. 2004. Legal Translation and the Dictionary. Tübingen: Max Niemeyer Verlag
 12. Cornillie, B. 2009. Evidentiality and epistemic modality: On the close relationship between two different categories. Functions of Language , Volume 16, Number 1, 44-62
 13. De Haan, F. 1999. Evidentiality and Epistemic Modality: Setting boundaries. Southwest Journal of Linguistics 18, 83-101.
 14. Douglas, B. & Finegan, E. 2009. Styles of stance in English: Lexical and grammatical marking of evidentiality and affect. Interdisciplinary Journal for the Study of Discourse. Volume 9, Issue 1, 93-124.
 15. Endicott, T. 2001. Law is Necessarily Vague. Legal Theory 7, 377-383.

16. Field, M. 1997. The role of factive predicates in the indexicalization of stance: A discourse perspective. *Journal of Pragmatics*, Volume 27, Issue 6, 799–814.
17. Fintel, K. & Gilles, A. 2007. An Opinionated Guide to Epistemic Modality. In *Oxford Studies in Epistemology*, Vol. 2, 32- 62.
18. Foley, R. 2001. Going out in style? Shall in the EU legal English. *Proceedings of the Corpus Linguistics Conference*, University of Lancaster, 185-195.
19. Fowely, R. 2002. Legislative Language in the EU: The Crucible. *International Journal for the Semiotics of Law*, Volume 15, 361- 374.
20. Frawley, W. 1992. *Linguistic Semantics*. Hillsdale, New Jersey, Hove and London: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
21. Garzone, G. 2001. Deontic Modality and Performativity in English Legal Texts. In Gotti / Dossena (eds.), 153-173.
22. Ghio, G. 2009. Epistemic might in the interrogative. In *Modality in English- Theory and Description*, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 145- 159. Berlin: Mouton de Gruyter
23. Gibbons, J. 1994. *Language and the Law*. London and New York: Longman
24. Gibbons, B. 2003. *Forensic Linguistics: An Introduction to Language in the Justice System*. Oxford: Blackwell
25. Givon, T. 1982. Evidentiality and epistemic space. *Studies in Language* 6: 23–49.
26. Givon, T. 1984. *Syntax: A Functional- Typological Introduction I*.
 - a. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company
27. Gotti, M. & Dossena, M. 2001. *Modality in Specialized Texts*. Bern: Peter Lang
28. Kurzon, D. 1986. *It is Hereby Performed...explorations in legal speech acts*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company
29. Kurzon, D. 1994. Linguistics and Legal Discourse: An Introduction. *International Journal for the Semiotics of Law* 7, 2-10.
30. Lauridsen, Karen M. 1993. *Modal Expressions in English Legal Discourse*, *Proceedings of the Fifth Nordic Conference for English Studies*. Reykjavik: University of Iceland Publishing
31. Lyons, J. 1977. *Semantics II*. Cambridge: CUP
32. Maley, Y. 1985. Judicial Discourse: The Case of the Legal Judgement. *Beitrage zur Phonetic und Linguistik* 48, 159-173.
33. Maley, Y. 1987. The Language of Legislation. *Language & Society* 16, 25-48.
34. Marín. A. J. 2004. Evidential and epistemic qualifications in the discourse of fact and opinion: A comparable corpus study. In *Perspectives on Evidentiality and Modality*, Juana Marín Arrese

- (ed.), 153–84. Madrid: Editorial Complutense
35. Marín. A. J. 2009. Commitment and subjectivity in the discourse of a judicial inquiry. In *Modality in English- Theory and Description*, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 237-269. Berlin: Mouton de Gruyter
 36. Marín. A. J. 2011. Epistemic Legitimising Strategies, Commitment and Accountability in Discourse. *Discourse Studies*
 37. Milošević- Trbojević, I. 2004. *Modalnost, sud, iskaz*. Beograd: Filološki fakultet
 38. Nuyts, J. 2001. *Epistemic Modality, Language and Conceptualization: A Cognitive Pragmatic Perspective*. Amsterdam: Benjamins
 39. Palmer, F. R. 1990. *Modality and the English Modals*. London and New York: Longman
 40. Palmer, F. R. 2001. *Mood and Modality*. Cambridge: Cambridge University Press
 41. Papafragou, A. 2000. *Modality: Issues in the Semantics- Pragmatics Interface*. Amsterdam: Elsevier
 42. Papafragou, A. 2006. Epistemic modality and truth conditions. *Lingua*, Volume 16, Issue 10, 1688–1702
 43. Plungian V. and Auwera J. 1988. Modality's Semantic Map. *Linguistic Typology* 2: 79-124.
 44. Reiss, K. 2004. Type, Kind and Individuality of Text. In *The Translation Studies Reader*, Venuti Lawrence (ed.), 160-171. London and New York: Routledge
 45. Salkie, R. 2009. Degrees of modality. In *Modality in English- Theory and Description*, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 79-105. Berlin: Mouton de Gruyter
 46. Schenner, M. 2008. Semantics of Evidentials: German Reportative modals. In *Proceedings of ConSOLE XVI*, 179- 198.
 47. Sweetser, E. 1991. *From Etymology to Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press
 48. Souesme, J. C. 2009. MAY in concessive contexts. In *Modality in English- Theory and Description*, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 159- 177. Berlin: Mouton de Gruyter
 49. Timotijević, J. 2009. Another look at modals and subjectivity. In *Modality in English- Theory and Description*, Elisabeth Closs Traugott and Bernd Kortmann (eds.), 105-123. Berlin: Mouton de Gruyter
 50. Vázquez, I. & Giner, D. 2008. Beyond Mood and Modality: Epistemic Modality Markers as Hedges in Research Articles. A Cross-Disciplinary Study. In *Revista Alicantina de Estudios Ingleses* 21, 171-190.
 51. White, P. 2003. Beyond modality and hedging: a dialogic view of the language of intersubjective stance. *Text* 23, 259–284

52. Williams, C. 2007. Tradition and Change in Legal English: Verbal Constructions in Perspective Texts. Bern: Peter Lang
53. Šarčević, S. 2000. New Approach to Legal Translation. The Netherlands: Kluwer Law International

4. Циљеви истраживања:

Циљеви предложеног истраживања су :

- идентификовати лексикализована средства за изражавање пропозиционе модалности у текстовима судских пресуда на енглеском и српском и класиковати их као носиоце подсистема судова или евиденцијала;
- истражити њихов семантички домен и анализирати синтаксичке обрасце у којима се јављају;
- утврдити разлике и сличности са модалним глаголима;
- сагледати њихове прагматичке функције;
- идентификовати граматичка и лексичка средства за изражавање неепистемичке модалности у пресудама на енглеском и српском;
- констатовати сличности и контрасте између два језика у истраживаном домену.

5. Очекивани резултати : очекује се да ће се показати да правни дискурс енглеског и српског језика показује висок степен сличности у изражавању модалности лексикализованим и граматикализованим средствима , да се може говорити о типолошкој сличности два језика у овом домену.

6. План рада:

Теоријско- методолошки оквир овог рада представљаће комбинацију класичних схватања епистемичке и неепистемичке модалности и теорије метафоричке екстензије. Полазећи од појмова најутицајних теорија успоставићемо критеријуме који ће допринијети препознавању семантичких компоненти на основу којих језичка средства, која су предмет наше анализе, могу вршити модализацију пропозиције.

Један број теорија модалности заснован је на појмовима могућности и нужности који се доводе у везу са степеном одређивања говорника према истинитости пропозиције. Такво тумачење поменутих појмова налази се у основи Палмеровог виђења модалности, које подразумева разликовање пропозиционе модалности и модалности догађаја (Палмер: 2001). Систем евиденцијала (квотатив и искази којима се преноси чулни опажај), и систем судова (спекулативни, дедуктивни и асумптивни искази) представљају два основа типа пропозиционе модалности, док модалност догађаја обухвата категорије деонтичке и динамичке модалности. Иако евиденцијали и судови представљају двије одјелите категорије у Палмерој теорији (Палмер: 2001), у литератури је могуће установити три различита угла посматрања односа евиденцијалности и епистемичке модалности. И сам Палмер у својој студији истиче да у пракси није увјек могуће раздвојити два типа пропозиционе модалности, сугеришући да би евиденцијалност требало подвести под систем епистемичке модалности. Нујтс (2001) примјећује постојање блиске везе

између евиденцијалности и епистемичке модалности, будући да природа доказа- квалитет и статус доказа утиче на исход епистемичке модалне евалуације исказа. Његов извор могу бити знање или закључци говорника, или веће групе људи, што води ка разликовању појма субјективности- одређивање степена одговорности које појединац преузима приликом процјене доказа, и појма интерсубјективности који се дефише преко појма заједничке одговорности. Аувера и Плангиан (1998) сматрају да су међусобна преклапања евиденцијалности и епистемичке модалности видљива кроз појмове инференцијалне евиденцијалности и епистемичке нужности- инференцијални евиденцијали који укључују процесе закључивања се сматрају експонентима епистемичке нужности. С друге стране, Де Хан заступа тезу о постојању семантичке разлике, истичући да евиденцијал указује на постојање доказа за оно што се исказује пропозиционим садржајем, док вредновање доказа и одређивање степена опредјељености говорника припада домену епистемичке модалности (Де Хан: 1999: 85). У овом раду заступамо став да евиденцијалност и епистемичка модалност представљају међусобно повезане категорије када учествују у дефинисању семантичких обиљежја глаголских лексема којима се износе закључци Суда. Полазимо од претпоставке да дата језичка средства указују на нужност доношења одређене врсте закључка на основу разматрања директних или индиректних доказа.

Претходно наведено можемо довести у везу са претпоставком о скаларним својствима епистемичке модалности. За разлику од модалних глагола који показују различите степене јачине епистемичког суда, лексички глаголи као носиоци подсистема судова најчешће заузимају неутралну или средњу вриједност на епистемичком градијенту (Нујтс: 2001). Узимајући у обзир шири контекст у којима су одређена лексикализована средства употријебљена, провјерићемо да ли је наведени став из литературе могуће модификовати увођењем три степена јачине епистемичког суда која би, на примјер, била изражена глаголима *find*, *consider*, *doubt* и њиховим преводним еквивалентима.

Субјективност и перформативност фигурирају као критеријуми за одређивање модалности у великом броју теорија. Лајонс (1977) и Палмер (1990) истичу да су субјективност и перформативност основна обиљежја епистемички и деонтички модализованих исказа. Своје наводе поткрепљују статовима да се доношење судова и закључака, изрицање дозволе и забране може остварити само у садашњости, чиме се указује на перформативност модализованих исказа. Такође, говорник је лице које обавезује, дозвољава, забрањује, доноси суд, па можемо говорити о субјективности модализованих исказа. Будући да епистемички извор у нашем корпусу није говорник већ субјекат клаузе, тј. Суд ми ћемо истражити под који условима можемо говорити о перформативности и субјективности као обиљежјима пропозиције којом се извјештава о ставу или наредби суда. Циљ нам је и да одредимо које све врсте деонтичких извора можемо идентификовати у правним текстовима.

Поред наведених критеријума, идентификоване експоненте епистемичке модалности ћемо анализирати на основу критеријума полисемије и могућности да у прагматичком смислу буду употријебљени као ограде, које омогућавају говорнику да свој суд представи као врсту објективног закључивања до којег се дошло путем дедикције, узимајући у обзир постојећа правила и прописе.

Оквирна структура дисертације:

1. Увод (општи увод, мотивација, циљеви, корпус)
2. Теоријско- методолошки оквир

<p>а) Преглед литературе у вези са теоријама о модалности</p> <p>б) Критеријуми за одређивање семантичког домена модалности- критички осврт на преглед литературе</p> <p>3. Систем за изражавање епистемичке и неепистемичке модалности у енглеском језику</p> <p>4. Систем за изражавање епистемичке и неепистемичке модалности у српском језику</p> <p>5. Методологија</p> <p>а) Контрастивна анализа заснована на утврђеним критеријумима</p> <p>6. Анализа резултата и дискусија</p> <p>7. Закључци и предлози за даље истраживање</p> <p>7. Методе истраживања: квантитативна и квалитативна метода. Рад са корпусом (минимум 20.000 речи).</p>
<p>VII - ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА</p> <p>На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња Лејла Зејниловић, МА, подобна за израду докторске дисертације.</p> <p>На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области англистике, филозофије језика и модалности, те контрастивне лингвистике .</p> <p>Комисија предлаже прецизнију формулацију теме: <i>Лексикализовани и граматикализовани експоненти модалности у правном дискурсу енглеског и српског језика</i></p> <p>На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ивана Трбојевић Милошевић подобна за ментора предложене докторске дисертације.</p> <p>На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Лејле Зејниловић МА и предложене теме докторске дисертације а да се за ментора именује др Ивана Трбојевић Милошевић.</p>

Потписи чланова Комисије:

1. _____

2. _____

3. _____